

Bir Masum Bebek

– KENAN KOÇ · 01 Ağustos 2020

Her ikisi de 1994 doğumlu iki pırl pırl genç.Oldukça mutaassıp ailenin iki çocuğu.İkisinde üniversite okuyor.Okullar bitince ailelerle paylaşıp evlenme planı yapan iki genç birliktelikleri sonucu çok geç fark ettikleri bir bebekleri olacaklarını öğreniyor. Bebek alınma zamanı geçtiği için anne bütün aileden saklayarak kilo almasın diye yemeyerek içmeyerek doktor kaydı olmasın diye bir kez doktora gitmeyerek dokuz ayı tamamlıyor.Bebek ani doğmasın olay ortaya çıkar diye memleketlerinden kalkıp Samsun'a geliyorlar. Okul arkadaşları aralarında para toplayıp sezeryan ameliyatı için bütçe oluşturmaya çalışıyorlar. Genç kız ve delikanlı doğum için hastane ararken , bir polis memurundan yardım istiyorlar.Tarif edilen özel hastaneye geliyorlar. Gençlerin durumuna yardımcı olmak için önce anneyi bir rahatlatalım sonra para işini çözeriz diyerek ameliyata alıyorlar.

Gençlerle konuşan doktor çocuğu ailelerine söyleyemeyeceklerini ve bakamayacaklarını ifade eden gençlerden bebeği çocuk esirgeme kurumuna bırakabileceklerini öğreniyorlar.Dünyaya inanılmayacak güzellikte bir kız çocuğu getiren anne ise perişan şaşkın . Gençlerle tanışmaya giden hastane Genel Müdürü hanfendi çok öfkeli. Gözleri ağlamaktan şişmiş bir anne, kafasını yerden kaldıramayan bir baba karşısındadır.Gençlerle konuşmaya başlamış ne dese ikna edememişti. Hemen bir sosyal hizmet görevlisi sosyolog davet edildi. “ bebeğin nüfus kağıdını çıkarın, anne bir dilekçe versin ben gelip arkadaşlarımla bebeği alırım “ sözünü verdi.O ara Genel Müdür onları ikna edebilmenin yollarını aramaya devam ediyordu. “Bu bebeğin nüfus kaydı çıkınca ailelerimizin haberi olur mu ? “ diye sordular. İşte orda bir gerçeği daha öğrendiler ki evlilik olmadan doğan bebekler annenin üzerine kendi soyadıyla kaydoluyor.Bu demektir ki bu bebekde gayrimeşru, babasız çocuklar sınıfında yer alacaktır.Buna daha dayanamadık.Babaya belki biraz ağır geldi belki de gerçeklerle yüzleştirdi ama ona delikanlı tanımını sordu cesurca. Bu kadar cesaretle bu işler yapılmış hiçbir şey düşünülmemiş zamanında önlemler alınmamış şimdi ikisinin sorumsuzluğunu biz bu bebeğe mi yükleyeceğiz ? “şimdi burda evleneceksiniz bu bebeğin babası ve soyadı olacak sonra yuvaya teslim ederiz, İstemedi mi aile o zaman boşanırsınız ama çocuğunuzu kimliksiz anneyi ailesine karşı yerlerde bırakmamalısınız. Delikanlılık bunu gerektirir.Sonuçta siz bütün bunları birbirinizi çok sevdiğiniz için yaptınız. “ . “ Tamam dedi baba, ben delikanlılığımı da yaparım” Ve hastane odasında nikahlarını yaptılar. Ayşe Su bebek artık pembe nüfus kağıtlı bir kız ve orda babası vardı artık.Baba ailesinde en yakın kişiyle görüşerek durumu anlattı.

Ve bebeği de alıp onlara sığınacağını, bebeklerini hiçbir yere bırakmayacaklarını söyledi. İşte hayat burada hepsi için değişti.Ayşe bebek annesi babası varken yuvada herhangi bir çocuk gibi olacaktı. O anne baba vicdanlarıyla savaşıyordu. Belki de hiç ailelere söyleyemeyecekler yollarını ayırıp sonra alacağız dedikleri bebeklerini almayacaklardı.Bu hazin ibretlik gördüğüm hikayeyi bazı yerlerini kısaltarak yukarıda yayınladım.

Hanımefendinin, Sokağa bırakılmak veya bir kuruma teslim edilmekte iken iknası ile anne babayı olumlu sonuca kavuşturması, Ayşe Su bebeği analı babalı bir hüviyet kazandırmasındaki

emek ve becerisi elbette büyük takdire şayan hadisedir.Asıl olan bu olayın düşündürdükleridir. Ve irdelenmesi tartışılması gereken de toplumun kanayan bu yarasına parmak basmaktır. Anadolu'nun iki ayrı şehirden istikballerine matuf eğitimleri için aileleri tarafından dua ve umutlarla yolcu edilen iki gencin kesişen kaderlerinde birbirlerini sevmek belki de aşık olmak vardır. Olabilir. Ne güzel.

Ne güzel yakalamışsınız işte
Genç yaşta en güzel şeyi
hani şu daima aranılan sevgiyi
yaşamışsınız mest etmişsiniz
çelmişsiniz temiz ürkek yüreklerinizi
Halt mı vardı be saktunuz araya şehveti
kuytuda bir yerde ayaküstü
karanlıklar ağlarken halinize
bir anda esiri oldunuz şehvetin
kirlettiniz tertemiz sevgilerinizi

Anlatılan ortadadır. Bir olay vardır; kahramanları vardır daha henüz 19 yaşlarında bir kadın ve küçük adam. Şimdi anne ve baba.İyi güzel yapmışsınız evlat diyerek kucaklamak bravo mu demeliydik ? Onlar bu gün maalesef çoklarının yaşadıklarına örnektir. O yaşlarda elbette ki sevgiyi yaşamaları doğaldır. Ama delikanlıca, edepli ve sınırlıca.Bu toplumun kanayan yarasını da şu veya bu tarz ve üslupla tenkitte bizim hakkımızdır. " Efendim. Onlar cahiller. Yargılamak bize düşmez" edebiyat ve yol göstericiliğinde de kimse bulunamaz. Şiirim budur. Çok şeyi de işaret etmektedir. Bir yandan okumak üzere, kıt kanaat maddi imkanlarını evlatlarına seferber eden aileler; bir tarafta başımıza taç olan tertemiz sevgileri bir anlık şehvet duyguları ile yerle bir edilen,yıkılan umutlar. Gittikçe avrupai yaşayışa özendirmeler, adeta sevgi yerine fuhuşa yöneltmeler. Sevgi dünyanın en müstesna değerli bir hasletidir. Yaşamayı ve yaşatmayı Allah her gencimize ve bizlere nasip etsin. Ama o kadar anane, örf ve toplumsal kuralları takmadan vakitsiz yapılan bu tür eylemler ahlaki değerleri yerle bir etmekte ve ciddi manevi travmalar yaşanmaktadır. Meydana gelen bu rezilliğin hiç bir mazeretle geçiştirilmesi mümkün değildir. Bu tür hadiseler kılıflar giydirilerek; kimsenin fikirlerinin bertaraf edilemeyeceği bilinmelidir. Ahlaki kurallar bellidir, yeni modeller üreterek ahlak ekolüstü değil; zurnanın son deliği olunur. Bu toplumun her bireyi temiz sevgileri yaşamayı hak edenlerdir. Sevgilerini bir anlık dürtülerine teslim ederek namusun karartılması en büyük cinayettir.